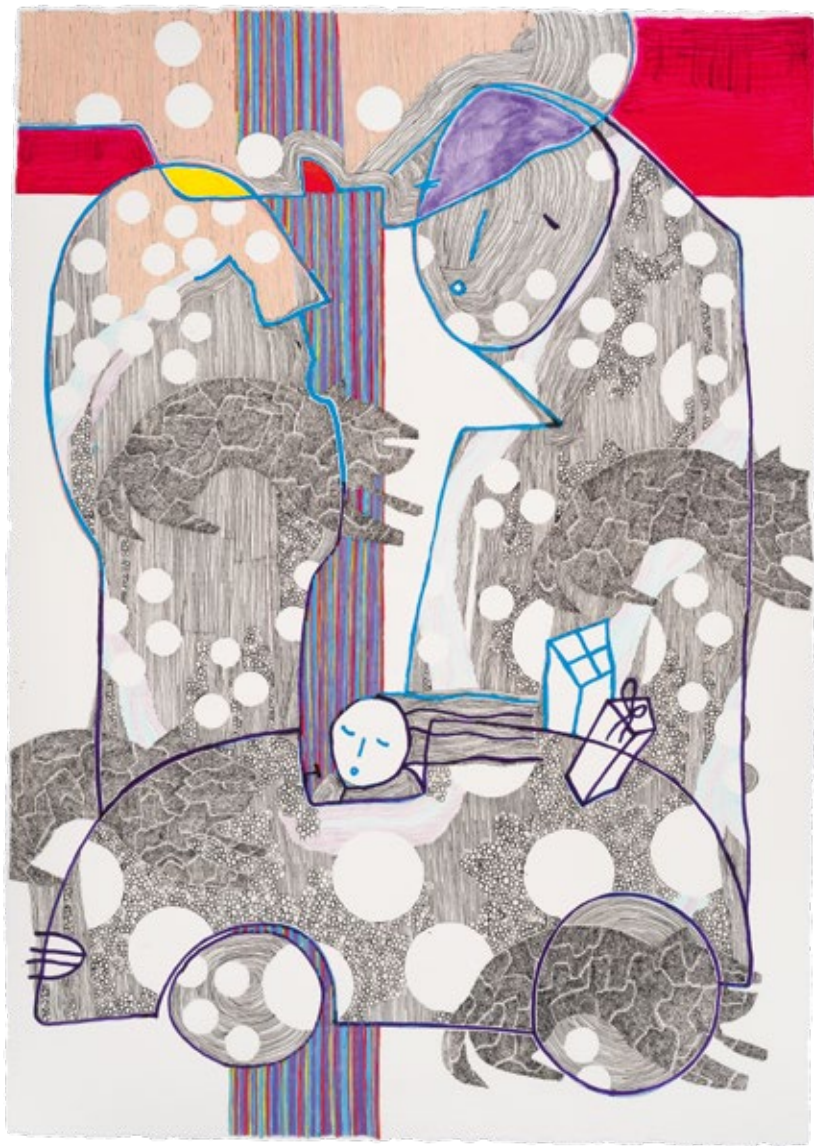

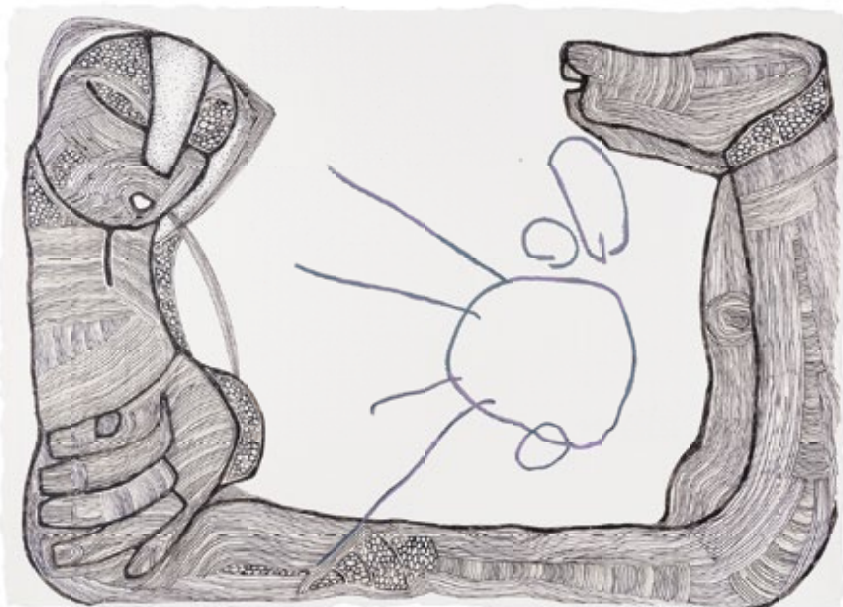
GASK
GALERIE STŘEDOČESKÉHO KRAJE

Marcela Vichrová

Marcela Vichrová
Šla jsem do masny
I've Gone to Visit the Butcher

1. 3. — 31. 5. 2026

Marcela Vichrová pochází z regionu, kterému se podle historické tradice říká Prácheňsko. Narodila se ve Strakonici, její rodinné kořeny však sahají do oblasti Podlesí, tedy do podhůří Šumavy. S ním jsou spojeny vzpomínky na dětství i poetická představivost s melancholickými spodními proudy. Její pestré malby jako by vycházely z vrstevnic krajiny – z obrysů vesnic, z kopců, lesů a remízků, vlnících se cest, meandrujících toků i brázd podzemních zoraných polí. A jejich linie nevstupují ani zdaleka jen do krajin, ale i do podob blízkých duší – lidských i zvířecích. Maluje to, co jí bezprostředně

obklopuje a co se jí dotýká; inspiraci čerpá z každodenního života, z rodinných scén, z běžných setkání a situací. Třeba i z lístku s lakonickým vzkazem: „Šla jsem do masny...“ Základním a dominantním prvkem obrazu je pro Marcelu Vichrovou barevná linie. Není pouhým rozhraním ploch nebo obrysem, má mocnost, napětí a téměř haptické kvality. Ve střídání jasných barev se její křivky opakují a vracejí, jedna následuje za druhou. Vznikající struktury připomínají výšivku, křemenné vrstvy v achátu, grafické matrice nebo mapy. Každá stopa je „svá“, a i když se mírně odchyluje, neztrácí pevnou vazbu k celku, který

má ve výsledku často blíž k osobitě variantě znaku než ke skutečné podobě zvířete, člověka nebo předmětu.

Proces malby není mechanický, spíš je budován jako struktura v plynoucím čase. Kompozice a tvary se vynořují postupně, podobně jako v rituální kresbě nebo v meditační praxi, kde se dílo rodí v průběhu procesu. Jako by vrstvení linií bylo formou osobního zaklínadla: ne proto, aby přímo zobrazovalo, ale aby něco přivolalo, zjevilo, udrželo nebo uchovalo. Nejde tu o popis ani o symboliku obrazu: autorka vede diváka k tomu, aby vstoupil do jejího světa a jeho linií jako do labyrintu, aby je sledoval jako Ariadninu nit, naladil se na stejný rytmus, v jakém obraz vzniká. Její dílo není reprezentací, ale nástrojem nebo stopou vztahu ke světu, do něhož nás autorka zve a sdílí ho s námi.

Marcela Vichrová se tak nejen praxí a láskou k barvě, ale i uvažováním přibližuje světu, který je pro ni už od mládí důležitým zdrojem inspirace – k lidovému umění i k dílům a spiritualitě Aboriginců, národů Afriky či původních obyvatel Ameriky, jejichž pestrá autentická díla objevila díky uměleckým publikacím už v době středoškolských studií. Zároveň je jí blízký neškolený projev – v průběhu minulých deseti let v jejím ateliéru vznikla celá řada děl, v nichž autorka reagovala na dětské kresby svých synů. Právě díky otevřenosti a velké senzitivitě a zároveň určité tvrdošijnosti ve vlastním výrazu a v nezájmu o současné trendy umělecké scény má její práce – navzdory akademickému školení – blízko k některým projevům „art brut“.

Samostatnou kapitolu její práce tvoří ilustrace. Barevnost v nich obvykle ustupuje do pozadí, dominantní linie však zůstává. V černobílé se výrazněji uplatňuje tendence k ornamentálnosti, ale své místo v kresbách má i volný prostor, který dává vyniknout znakovosti, zkratce a tvarové nadsázce

směřující často s humorným nadhledem až do polohy grotesky. Vedle pohádek a příběhů Josefa Křešničky, jehož tvorba je spjatá s Podlesím, ilustrovala například povídky L. N. Andrejeva nebo prózu V. Brabence.

Marcela Vichrová (*1968, Strakonice) po absolvování SUPŠ v Praze na Žižkově pokračovala na pražské VŠUP; studia ukončila v roce 1992 v ateliéru monumentální malby u Pavla Nešlehy. Významnou část svého profesního života zasvětila práci se sbírkami umění v Národní galerii v Praze. V současné době vyučuje na ZUŠ Marie Podvalové v Praze 9 Čakovcích a Satalicích.

- Marcela Vichrová hails from a part of the country historically known as Prácheňsko, the Prácheň Region. Though born in Strakonice, her family roots go back to the Podlesí area (literally, 'below the woods'), i.e., the foothills of the Bohemian Forest. This area is associated with memories of childhood and with a poetic imagination characterised by melancholic undercurrents. Vichrová's diverse body of work seems to emerge from the layers of the landscape – from the contours of its villages, from its hills, forests and meadows, from undulating paths, meandering creeks and the furrows in the ploughed autumn fields. Her paintings are about more than the landscape; they explore the forms of kindred spirits – human and animal alike. She paints the things that immediately surround her and touch her, drawing inspiration from everyday life, family scenes and ordinary situations and encounters – even from a piece of paper with the simple message, 'I've gone to visit the butcher...'

For Marcela Vichrová, a basic and dominant element in the painting is the line. More than merely delineating surfaces or defining contours, the line possesses power,

tension and an almost haptic quality. In the alternation of bright colours, her curves repeat and return, one following another. The structures that emerge resemble embroidery, layers of quartz in agate, print matrices or maps. Every trace is its own, and even if it deviates slightly, it does not lose its fixed connection to the whole, which in the end tends to more closely resemble a unique variation on symbolic representation than an actual animal, human being or object.

The process of painting is not mechanical but is built like a structure in the flow of time. Compositions and shapes emerge one by one, like in a ritual drawing or in meditation, and the work is born over the course of this process. The layering of lines is like a kind of personal incantation, done not to directly depict something, but to summon, reveal, maintain or preserve something. The aim is neither description nor symbolism. The viewer is encouraged to enter the artist's world and its lines; it is like entering a labyrinth and following Ariadne's thread, tuning oneself to the same rhythm to which the painting was created. Vichrová's art is not representational; it is a tool or a trace of her relationship with a world into which she invites us and which she shares with us.

Through her practice, her love for colour and her thoughts and reflections, Marcela Vichrová introduces us to a world that has been her source of inspiration since a young age – the world of folk art and the art and spirituality of the Aborigines, the peoples of Africa and the original inhabitants of the Americas, whose bright and original works she discovered thanks to books on art while still

in secondary school. She is also drawn to the works of untrained artists, and over the past several decades she has created a whole series of works inspired by the childlike drawings of her son. In fact, it is thanks to this openness and great sensitivity, combined with a certain dose of stubbornness and a lack of interest in contemporary artistic trends, that – despite her academic training – her works have much in common with some examples of 'art brut'.

Illustrations form an entirely separate chapter in her work. Here, colours tend to recede into the background, although the dominant line remains. In these black-and-white drawings, Vichrová's tendency towards ornamentality is more pronounced, but there is also room for open space, in which signs, symbols and exaggerated shapes can stand out, often with a humorous perspective verging on the grotesque. Besides the children's stories and tales of Josef Křešnička, whose writings are associated with the Podlesí region, she has also illustrated the short stories of Leonid Andreyev and the prose writings of Vratislav Brabenec, among others.

Marcela Vichrová (*1968, Strakonice) attended the Secondary School of Applied Art in Prague-Žižkov and subsequently continued her studies at the Academy of Arts, Architecture and Design, graduating in 1992 from Pavel Nešleha's studio of monumental painting. She has devoted a significant part of her professional life to working with the art collections of the National Gallery in Prague. She is currently a teacher at the Marie Podvalová School of Art and Music in the Prague districts of Čakovice and Satalice.

→
Jeden den v Národní galerii v Praze I. / One Day at the National Gallery in Prague I.

2024, kresba perem, černá tuš, tempera, pastelky, papír / pen drawing, black ink, tempera, coloured pencils, paper

←
PĚKNÝ DEN!, společně s Matyášem / HAVE A NICE DAY!, together with Matyáš

2016–2022, kombinovaná technika, papír / mixed media, paper

GASK – Galerie Středočeského kraje, p. o.

Barborská 51–53, Kutná Hora

Otevřeno úterý až neděle 10–18 hod.

📍 🌐 www.gask.cz

Středočeský kraj